

Maria Kangas Christensens translokationstale

Taler

Maria Kangas Christensen
Forælder

Dato

26. juni 2024

Sted

Lemtorpskolen i Lemvig

Omstændigheder

Maria Kangas holdt talen som forælder til to børn ved deres translokationsfest efter 9. klasse.

Kære pædagogisk personale, skoleledelse og forældre. Kære 9.b og 9.a

Kan I huske sommeren 2014?

Efter et heftigt forår 2013 med lærerstrejker og tomme skole med diskussioner om tid & penge (som altid), så man havde fundet penge til en stor reform af folkeskolen, og det var nu, sommeren 2014, den skulle i gang!

Det var en af de allerstørste af sin slags. Fra 2014 skulle alle børn mere end nogen sinde før have høj faglig undervisning og mere trivsel. Og det skulle de have gennem bl.a.

længere skoledage

Flere ture ud i samfundet omkring skolen

UUU så der ikke var lektier, når man kom hjem og alle børn skulle opleve mere lige hjælp.

Mere bevægelse

Fælles mål som læringsmål for det, de skulle lære

Og kære børn, I skal ikke være i tvivl:

ALLE voksne ville den gang som nu og som altid alt det bedste for deres børn.

Hele denne nye skolereform var klar til skolestart august 2014, og det er jo så her, alle os der sidder her i lokalet, kommer ind i billedet.

Vi kommer gående ind i billedet ad forskellige døre forskellige steder rundt om i landet, men alligevel ca. samtidig. Et stort teaterstykke der udspiller sig over hele landet.

Scenen er ens:

Flaget er hejst ved skolens indgang. Vi voksne har kæmmet jeres hår, flettet det længst af det, og puttet jer i jeans uden huller og nye sko.

Og der stod I kære unger med spritnye LEGO-skoletasker LEGO Friends eller LEGO City i afdæmpede pangfarver med gymnastiktasken klikket på, nye madkasser & drikkedunke med navne på.

Jeres navne var skrevet med mange farver kridt på tavlen. Der stod et stort VELKOMMEN øverst med blokbogstaver, og mon ikke også, der var klistret et par papirflag fast med tape?

Og så var der ret meget pollen i luften den dag over hele landet. Pollen giver de der fugtige voksenøjne, ved I nok.

Denne skolestart for 10 år siden var noget helt helt særligt
for jer, kære elever
for os, de gamle forældre.
Og så for alle skolerne.

For NU skulle den der hårdt forhandlede og vedtagende folkeskolereform endelig i gang. Og netop I er blevet de allerførste til at prøve den.
Og helt ærligt: Netop I bliver faktisk også de eneste til at prøve den fuldt ud.

Hvis man lige skal skitse jeres skolegang op, så har ingen danske skoleelever nogensinde

haft længere skoledage end jer!

Været udsat for flere forsøg med undervisning, åben skole, nye form for

bevægelse i matematik og fag som håndværk & design end jer
Været udsat for flere digitaliseringstiltag
Kan I huske da I gik i 4. klasse og blev en national forsøgsårgang med minibits, I skulle programmere og så kunne I fx skrive "EXIT" med røde LED-bogstaver der kørte hen over skærmen?
Og hvad I og måske også vi, har måttet lære af Teams, forældreintra, aula, minuddannelse, mebook, tabulex og AI.
Været udsat for en voldsom mængde læringsmål, som er blevet bestemt i et ministerium og puttet helt ud i klasselokalerne til stor frustration for mange
Været udsat for så mange systematiske nationale tests, haft mere frustrerede lærere og pædagoger, der har skullet omstille sig hurtigere end nogensinde før og hurtigere end hvad der var rimeligt.
Forvaltningerne rykkede tættere på skolerne, staten rykkede næsten helt ind i klassen.

Jeg hørte for nylig en chef for børne- og ungeområdet sige, at dette er de værste 10 år nogensinde i den danske folkeskoles mere end 200 år gamle historie.

Og nu er det som om vi voksne blevet klogere. Igen:
Nu er vi ved at rulle mange af tingene tilbage.

Der er fuld fart på at rulle alle de læringsmål og krav tilbage, som I har oplevet. Så meget så at statsministeren tog det med i sin åbningstale til folketinget og gjorde grin med Gymnastik (Idræt).

De nationale tests er afskaffet sådan som I har oplevet dem

Elevplanerne er væk

Skoledagene er allerede blevet kortere for ret mange af de børn, der er yngre end

jer.

Og allerede nu er man i fuld gang med at finde ud af, hvordan 9.klasserne skal til færre eksaminer, end I har været. Altså tingene skal være ligesom i gamle dage.

Men jer! I har simpelthen taget 10 år med den fulde pakke af den skolereform.

Det er der ikke andre elever, der har.

Det er der ikke andre elever der kommer til at gøre!

Der kommer aldrig til at være børn, der har gået lige så meget i den danske folkeskole som lige netop jer.

Oveni det, så har jeres 10 år også været præget af coronaen, der gjorde en stor del af jeres folkeskoletid helt vildt mærkelig. Det var hjemmeskole i køkkenet, vatpinde i næsen, mundbind i fjæset og coronapas i lommen.

I har også været ramt af, at der er udbrudt mere krig tæt på, end vi jeres forældre havde troet på. Vores folkeskoletid var præget af mure, der faldt, kolde krige, der forsvandt, og nye nationer der stort set fredeligt opstod. Vi gik i folkeskolen da Berlinmuren og Sovjetunionen faldt, og 90erne var nok ikke de glade 60ere, men det var faktisk ret tæt på. Det virkede en kort stund som om, at NU havde hele verden fundet løsningen på at finde og holde fred. Jeres folkeskoletid endte næsten med at være det modsatte.

Og altså som om det ikke var nok, har I helt lokalt herinde alle sammen været igennem en skolesammenlægning, som jeg tror alle her i lokalet ville ønske aldrig havde ramt jer og os familier, og som ikke har været en livret for ret mange jer: Hverken jer der skulle køre længere med bussen eller jer, der skulle modtage de nye kammerater.

Kære elever, som forældre så tænker jeg, at I de sidste 10 år har lært at navigere i et kaos og en verdensvirkelighed, som vi aldrig har ønsket for jer.

Tænk hvis man lige lukker øjnene et øjeblik og tænke det igennem, så er det da næsten som om, I har været med i skjult kamera eller et eller andet forsøg!

Og når vi forældre så åbner øjnene igen og kigger på jer, I smukke unge mennesker. Så tænker vi bare: Wauuu, Sikken en flok!

I er vores helt utrolige flok unge mennesker, som har oplevet noget, som ingen andre kommer til, og det har formet jer.

Og helt ærligt, så bliver der faktisk heller aldrig nogen som jer.

Sikken en klog, livsduelig flok I er, som har taget alt dette i stiv arm, og som har gjort de vilkår til jeres hverdag.

I har fået alt det bedste ud af det, folkeskolen gav jer. Nogle gange blev der spillet bolde til jer, som I skulle dribble i dybden med, andre gange var det et langskudsmaal der var lagt op til. Men uanset hvad, så var det sammenspillet mellem jer i klasserne, der betød noget. Ikke om bolden var af plastik eller læder. Og det var ikke afgørende, hvem det var der synes, de havde sendt bolden af sted. Ingen af jer er falske 9ere – der er kun sande 9ere på de her hold!

I tager herfra med masser af gode og mindre gode historier, eller kerneminder om man vil, om tiden i folkeskolen. I de små klasser fik vi forældre nok lidt flere af dem at høre, og de handlede meget om heste der skulle reddes, legeaftaler der skulle aftales, cykler der skulle pumpes, og fodboldkort der skulle åbnes.

I takt med at mængden af børnefødselsdage klingede ud, og minimælken blev byttet ud med pepsi max, så skulle den private skole-bus-samkørselsforældreordning heller ikke længere kun køre til kamp og legeaftaler, men også lige via festvalen Haze over Haarum i Harboøre. Og der blev efterhånden sorteret lidt strategisk i historierne hjemme ved køkkenbordene.

På den måde er I blevet klar til at forlade folkeskolen.

Måske liiiidit hurtigere end vi forældre er klar til at forstå, at sådan er det. På forhånd vil jeg gerne bede om at I bærer lidt over med os. Der er meget pollen i luften sådan en aften som denne.

Til sidst griber jeg en sidste chance for at komme med 1 råd, 1 ønske og 1 citat.

Rådet går til jer elever i 9. fra en forælder:

Vi kender Oraklet i Delphi, der fandtes i Apollons Grækenland.

På tempelgavlen tronedede Apollon over de berømte indskrifter: "*Kend dig selv*", "*Alt med måde*"

Det er et todelt råd, det er godt at tage med sig ud i livet.

Kend dig selv: Find ud af hvem du selv er, vær tro mod dig selv og brug dine talenter.

Alt med måde: Det lyder måske lidt mere mor-agtigt. Lad være med at overgøre det. Tag den også lidt med ro.

Man kan også svinge sig til at sige det på engelsk: Don't overdo it. Don't underdo it.

Det råd håber jeg I vil tage med på jeres vej.

Ønsket går til skolen fra en forælder:

Jeg ønsker dette en dag i fremtiden kan blive til en skole, det ikke er endnu:

En skole, man har lyst til at både tænke på og til at kalde for *Nørre Lem Skole*:

I navnet Nørre Lem, der viser man virkelig, at man har det bedste med fra Lemtorpskolen og ikke har glemt også at få alt den bedste faglighed, kultur og ånd med, der kommer fra Nørre Nissum.

Navnet *Nørre Lem Skole* vil kombinere det bedste fra begge verdener. Jeg ønsker for skolen og alle børn og voksne og for alle kommende børn og voksne, at det en dag kan blive sådan. Ikke bare som et fikst navn, men af ubetaleligt værdifuldt gavn.

Citatet er det sidste, og det går til alle os forældre:

Søren Huss skrev en sang til sin datter. En sang der blev færdig i forbindelse med at hun skulle på efterskole. Den hedder *Undertiden* og rammer på kornet, den svære følelse det også er som forælder at stå her i dag og slippe ungerne lidt mere end før:

1. Dage er gået

Blevet uger, blevet år
Bække små er blevet floder i mit hår
Livet går sin gang, som det nu gør, når alt er godt mens jeg følger dig på vej i
stort og småt

2. Dagen har vinger
Jeg kan knapt nok følge med
Om et øjeblik så flyver du af sted
om bag fjerne horisonter efter lykken og et kald indtil den dag, du gribes i dit
frie fald

*Men undertiden
en helt ubemærket
skelen efter spor*

*Hvis mine ord har bundet dine tanker
mine blikke formørket din dag
hvis mine tårer har stækket din begejstring
ta'r jeg dem tilbage*

*Livet er kort målt i tid rundt om solen
men det' så højt, som din tanke kan nå
og så dybt som dit hjerte tør falde
ud'n at gå i stå*

Nu drager vi alle sammen et lettelsens suk.
Nogle sukker fordi det endelig er sommer!
Nogen sukker fordi skolen endelig er overstået
Og vi er nogen der sukker, fordi vi ikke kan forstå hvor store I er blevet, hvad
der blev af de små LEGO-rygsække og hvor tiden blev af.

Tak for gode år og fællesskabet, kære forældre,
og alt det bedste til jer alle på Nørre Lem Skolen og især til jer i 9.b og 9.a

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aria-kangas-christensens-translokationstale>